

ROZHODNUTÍ.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Prohlášení státního pozemkového úřadu, že jest ochoten dáti souhlas ke zcizení zabrané půdy podle § 7 zák. budou-li splněny určité podmínky (t. zv. zásadní souhlas), nelze ještě pokládati za schválení převodu ve smyslu § 1. odst. 4. dávk. pravidel vl. nařízení 143/22.

(Nález ze dne 12. dubna 1927 č. 7731/27.)

Ustanovení § 7 zákona č. 58/24, kterým se, rozšiřuje ustanovení zákona č. 209/20 také na stavby, které budou stavebně ukončeny nejdéle do konce roku 1925, platí i pro převody osvobozené od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle zákona č. 403/22.

(Nález ze dne 1. dubna 1927 č. 7280/27.)

Poplatník může proti předpisu obecní přírážky ke státnímu poplatku z převodu nemovitostí (§ 33 finanční novely) uplatňovati jenom takové osvobození, které by se zakládalo na předpisu upravujícím speciálně osvobození od této přírážky, nikoli však osvobození, které by poplatníku příslušelo v důsledku osvobození od státního poplatku.

(Nález ze dne 23. března 1927 č. 5741/27.)

Podléhá-li smlouva o prodej nemovitosti několika osobám úřednímu schválení jen ohledně některých z nich, nelze za den převodu ohledně ostatních pokládati teprve den schválení, leč by platnost celého právního jednání podle projevení vůle stran závisela na tomto schválení (§ 1, odst. 3. pravidel o dávce z přírůstku hodnoty č. 143 sb. z. a n. z r. 1922).

(Nález ze dne 8. února 1927 č. 2488/27.)

Směna zemědělských pozemků za účelem zaokrouhlení jest podle § 4, bo 4. dávk. řádu č. 545/20 sb. z. a n. osvobozena od dávky z přírůstku hodnoty do té míry, do jaké jest osvobozena od stát. poplatku převodního podle zákona čís. 17/1868 a 263/1899 ř. z.

(Nález ze dne 9. listopadu 1926 č. 22731.)

Nabyli-li manželka nemovitosti svého manžela soudním příklepem v nucené dražbě, nejde o převod nemovitosti mezi manželi ve smyslu § 4 bod 3. d. ř. č. 545/1920 sb. z. a n.

(Nález ze dne 9. listopadu 1926 č. 22730.)

Ustanovení § 5 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty, (dodatek III. k vládnímu nařízení ze dne 27. dubna 1922 č. 143 sb. z. a n.) neopravňuje vyměřující úřad vzít za základ pro vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti jako nabývací hodnotu částku, která byla při posledním, dávce podrobenému převodu, úřadu vzata jako hodnota zcizovací, aniž dříve provedl řízení podle § 17 cit. d. nař.

(Nález ze dne 22. září 1926 č. 19035.)

Zcizili-li se soubor nemovitostí v celku nabytý několika smlouvami, jest dávkou vyměřiti z každého tohoto převodu samostatně (d. ř. 545/20).

(Nález ze dne 20. května 1926 č. 10578/26.)

V opravném prostředku proti platebnímu rozkazu vydanému o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (vl. nař. č. 143/22) lze uplatniti námitku, že soudní usnesení o výši odhadní ceny nebylo straně doručeno.

(Nález ze dne 3. května 1926 č. 24817/25.)

Převodem ve smyslu odst. 1. a 2. § 1 dávkových pravidel č. 143/22 není, zřídí-li zcizitel nemovitosti při jejím převodu

na prospěch nabyvatele nemovitosti právo s držbou této nemovitosti spojené.

(Nález ze dne 10. března 1926 č. 4946.)

Zakládá vadu řízení, zruší-li zemský správní výbor k dovolání nabyvatele, popírajícímu jak povinnost rukojemskou tak i správnost vyměřené dávky, zaruční platební rozkaz na dávkou z přírůstku hodnoty pro nedostatky řízení pouze ohledně vyměření dávky, ponechá však zaruční platební rozkaz v platnosti ve výroku o povinnosti rukojemské.

(Nález ze dne 11. listopadu 1925 č. 21401.)

Pro posouzení, jde-li o náklad k trvalému zvýšení hodnoty převáděné nemovitosti, jest rozhodným stav, v jakém byla nemovitost v době nabytí nynějším majitelem. (Dávkový řád 545/1920.)

(Nález ze dne 26. října 1925 č. 553.)

Župní výbor není příslušen rozhodovati v cestě instanční o předpisu dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle pravidel vydaných vl. nař. ze dne 27. dubna 1922 č. 143 sb. z. a n.

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 672.)

Ustanovení odst. 1. § 5 vl. nařízení ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n. neopravňuje vyměřující úřad vzít za základ pro vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti jako nabývací hodnotu částku, která byla u příležitosti posledního dávce podrobeného převodu úřadem vzata jako hodnota zcizovací, aniž by dříve provedl řízení podle § 17 cit. vládního nařízení.

(Nález ze dne 9. ledna 1925 č. 157.)

Byla-li v řízení o dávce z přírůstku hodnoty hodnota nemovitosti stanovena smírnou dohodou mezi úřadem dávkou vyměřujícím a stranou k dávce povinnou a byla-li dávkou na základě té dohody vyměřena, nemůže úřad později vyměřiti znovu dávkou na jiném podkladě (Morava).

(Nález ze dne 3. prosince 1924 č. 21397.)

Osvobození převodu stavební parcely v r. 1921 provedeného, od dávky z přírůstku hodnoty, není podle § 1 č. 4. zákona z 30. března 1920 č. 209 sb. ve spojení s § 39 zákona o stavebním ruchu č. 100 ex 1921 podmíněno tím, že stavba byla započata v r. 1921.

(Nález ze dne 3. prosince 1924 č. 21474.)

Reální rozdělení nemovitosti dosud ve spoluvlastnictví několika osob se nalézající mezi tyto osoby zahrnuje v sobě »převod nemovitosti« ve smyslu § 1 čes. dávk. řádu z r. 1915, jenž podléhá dávce z přírůstku hodnoty.

(Nález ze dne 24. října 1924 č. 6622.)

Převod nemovitostí provedený podle zákona o drobných pachtýřích ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n. za platnosti dávkového řádu ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n. není osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty.

(Nález ze dne 11. října 1924 č. 20316.)

Jestliže zcizovatel podal oznámení o zcizovacím jednání ve smyslu § 16 odst. 1. dávkového řádu č. 545/1920 a neuvedl v něm cenu nabývací, může vyměřující úřad, aniž by zcizitele dříve vyzval k předložení přiznání k dávce z přírůstku hodnoty nebo k podání vysvětlení ve smyslu § 16 odst. 1. věty 4., vzít za základ pro výpočet přírůstku hodnoty nabývací cenu při posledním předcházejícím převodu dávce podrobenému ujednáním. Strana může ovšem v takovém případě v opravném řízení správnost nabývací ceny úřadem zjištěné vzít v odpor.

(Nález ze dne 2. října 1925 č. 19752.)

Podle pravidel o dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti (dodatek III. k nařízení č. 143/1922) rozhoduje o této dávce na Slovensku ve velkých a malých obcích v poslední stolici správní župní úřad jako vyšší dohledací úřad.

(Nález ze dne 26. září 1924 č. 9871.)

V obcích na Slovensku, v nichž dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí nebyla zavedena před 1. říjnem 1921, podléhají této dávce pouze převody nemovitostí, které se udály nejdříve v den 23. května 1922.

(Nález ze dne 26. září 1924 č. 16049.)

Jde-li o vyměření dávky z přírůstku hodnoty z nemovitostí, které bylo nabyto smlouvou směnnoú, dlužno vždy vyšetřiti obecnou hodnotu v době nabytí.

Případné ocenění směňovaných nemovitostí ve smlouvě směnné nelze pokládati za nabývací cenu ve smyslu § 5 odst. 2. dáv. řádu č. 545/20 sb.

(Nález ze dne 21. září 1925 č. 17553.)

Jestliže úřad, neuznávaje nabývací hodnotu zcizitelem v příznání udanou za správnou, oznámil jemu ve smyslu § 17 dáv. ř. č. 545/20 sb. z. a n. částku nižší, strana pak prohlásila s touto částkou nesouhlas, aniž by udání v příznání učiněné odvolala nebo jinou hodnotu udala, může úřad, upustě od svého původního stanoviska, zřítí pro vyměření dávky za základ nabývací hodnotu zcizitelem v příznání udanou, nejsou povinen dáti vyšetřiti hodnotu soudním odhadem.

(Nález ze dne 21. září 1925 č. 17495.)

Převod stavební parcely jest osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty podle bodu 4. § 1 zákona č. 209/20 jenom tehdy, užije-li se jí k účelům stavebním v celé výměře, leč by v tomto rozsahu podle stavebního řádu použití nebylo přípustno.

(Nález ze dne 10. září 1925 č. 16688.)

Odvolání z rozhodnutí okresní správní komise v Čechách podle § 17 pravidel o dávce z přírůstku hodnoty (dodatek III. k vl. nař. č. 143/22) jest podati u tohoto úřadu.

Nezakládá podstatnou vadu řízení, dá-li okresní správní komise rozhodujíc o odvolání ohledně dávky z přírůstku hodnoty podle pravidel vyhlášených vl. nař. 143/22 poučení, že proti jejímu rozhodnutí lze podati odvolání k zemské správní komisi, podá-li strana odvolání u obecního úřadu (nebylo udáno místo podací).

(Nález ze dne 17. června 1925 č. 12232.)

Základní podmínkou pro uložení náhrady nákladní soudního odhadu v řízení ukládacím o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí jest, aby ku předepsání dávky skutečně došlo.

(Nález ze dne 28. dubna 1925 č. 8673.)

Povinnost strany zapraviti útraty soudního odhadu podle posledního odstavce § 18 čes. dáv. řádu z r. 1915 nevzniká — i když by tu jinak byly předpoklady této povinnosti podle cit. ustanovení — jestliže vzhledem k výsledku soudního odhadu vůbec nedošlo k předpisu dávky.

(Nález ze dne 28. dubna 1925 č. 8673.)

Pouhé potvrzení poštovního úřadu o tom, že poštovní zásilka obsahující vyzvání k podání příznání podle § 16 dáv. řádu č. 545 sb. z. a n. z r. 1920 byla vydána adresátu, není dostatečným průkazem o řádném doručení tohoto vyzvání straně, jestliže tato doručení v řízení správném popřela.

(Nález ze dne 22. dubna 1925 č. 8299.)

Doručení výměru v průběhu ukládacího řízení o dávce, z přírůstku hodnoty úřadem vyměřujícím vydaného a sankci prekluse obsahujícího, manželé, který není v y k á z á n ý m zmocněncem své manželky, není proti této účinné.

(Nález ze dne 22. dubna 1925 č. 8298/25.)

Ze smlouvy o nemovitosti uzavřené jménem akciové společnosti teprve z a k l á d a n é, sluší vyměřiti dávku z přírůstku hodnoty podle dávkového řádu platícího v době, kdy se společnost ta ustavila a smlouvu schválila.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6625.)

Převodní poplatek nelze zařaditi mezi vedlejší plnění mimo kupní cenu smluvená, o nichž se zmiňuje § 5 odst. 2. dávkového řádu z r. 1920.

(Nález ze dne 9. března 1925 č. 6625.)

Převod stavební parcely již zastavěné za účelem provedení nástavby jest osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty podle § 1 bod 4. zák. č. 209 z r. 1920 jenom tehdy, provede-li se nástavba na celé dosavadní budově, leč by v celém tomto rozsahu podle stavebního řádu nebyla přípustna.

(Nález ze dne 21. února 1925 č. 3600.)

Pro zjištění nedobytnosti dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti ve smyslu odst. 2. § 15 dávkového řádu pro Čechy z r. 1915 nevyžaduje se, by vyměřující úřad sporem provedl odpůřčí nároky ve smyslu zákona ze dne 20. prosince 1914 č. 337 ř. z.

(Nález ze dne 10. února 1925 č. 2626.)

Uzná-li zemský správní výbor odvolání poplatníka do platebního rozkazu ohledně dávky z přírůstku hodnoty důvodným pouze ohledně jednotlivých vyměřovacích základů, nemůže platební rozkaz zrušiti jen ohledně těchto základů, nýbrž musí jej zrušiti celý.

(Nález ze dne 6. února 1925 č. 19917.)

Ve věcech dávky z přírůstku hodnoty z převodu nemovitosti: 1. neplatí pro zcizitele doručení intimátu rozhodnutí II. stolice — které se stalo advokátu nebo notáři odvolání podepsavšímu, jehož plná moc nebylo vykázána; 2. bylo-li straně pouze sděleno, že odvolání její bylo zamítnuto, důvody rozhodnutí toho však neodděleny, zakládá postup ten vadu rozhodnutí II. stolice.

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 6623.)

Nebylo-li osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z důvodu zastavení převedeného pozemku obytnými stavbami podle § 1 č. 4. zákona ze dne 30. března 1920 č. 209 sb. z. a n. uplatněno v řízení vyměřovacím v první stolici, ačkoli byly již dány jeho faktické předpoklady, nemůže býti předmětem stížnosti v druhé stolici.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 22408.)

Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z důvodu zastavení převedeného pozemku obytnými stavbami podle § 1 č. 4. zákona ze dne 30. března 1920 č. 209 sb. z. a n. jest pokládati za výhodu ve smyslu § 16 odst. 2. d. ř. č. 545/20.

(Nález ze dne 29. prosince 1924 č. 22408.) r. k.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech dědických a darovacích poplatků.

Nárok na náhradní úroky dle § 7 zákona č. 116/21 sb. z. a n. náleží straně i tehdy, když ke snížení dědické daně došlo následkem rekursu proto, že poplatník teprve v rekursním řízení prokázal odpočitatelné položky dle § 21 a násl. provád. nař. č. 397/1915 ř. z.

(Nález ze dne 26. února 1927 č. 3449.)

Předal-li zůstavitel své manželce určité hodnoty se slovy: »Kdybych zemřel, je to tvoje«, jde o právní jednání darovací na případ smrti, podléhající poplatku dědickému dle § 1 (1) č. 2. cí. nař. č. 278/1915.

(Nález ze dne 5. února 1927 č. 2282.)

Přechází-li právo poživací k věci dle testamentárního nařízení zůstavitele, jenž zemřel před působností cí. nařízení č. 278/15, postupně na více osob, platí se poplatek z převodu na případ smrti jen jednou a to při nápadu dědickém.

(Nález ze dne 10. listopadu 1926 č. 1791.)

Ověřenými výpisy z řádně vedených knih obchodních (čís. 3: § 21 nař. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z.) sluší vyrozumívati výpisy z řádně vedených obchodních knih toliko zůstavitele jako dlužníka nebo věřitele o pohledávce, o jejíž srážku jde.

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20423.)

Domáhá-li se nabyvatel polovice rolnické usedlosti v Čechách zděděné společně s bratrem a jemu společně s ním odevzdané pro toto převzetí výhody § 7 zákona č. 74/1901 uváděje, že toto převzetí celé usedlosti již před odevzdáním po-

zůstalosti bylo vyhrazeno jest vadou řízení, nebyla-li správnost tohoto tvrzení vyšetřena. (§ 5 zákona ze dne 7. srpna 1908 č. 68 z. z. pro Čechy.)

(Nález ze dne 19. června 1926 č. 13029.)

Ustanovení poznámky 4. k sazbě prováděcího nařízení č. 111/22, dle něhož manželka zůstavitelova, prokáže-li nemajetnost, platí při nápadech nepřevyšujících cenu 10.000 Kč polovici dědické daně, odporuje zákonu (poznámce 5. k sazbě) č. 337/21, který stanoví, že snížení daně nastává při nápadech, převyšujících cenu 10.000 Kč.

(Nález ze dne 3. února 1926 č. 15769.)

Testamentem určený honorář pro vykonavatele poslední vůle (advokáta) jest odkazem podléhajícím poplatku resp. dani dědické podle § 22 odst. 3. poslední věty cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915.

(Nález ze dne 30. ledna 1926 č. 1546.)

Nepominutelného dědice nestihá solidární platební povinnost ve smyslu § 23, odst. 2. cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915 co do poplatku předepsaného testamentárním universálnímu dědici.

(Nález ze dne 20. ledna 1926 č. 927.)

Podíl společenský na zdejším podniku podléhá zde poplatkům dědickým ve smyslu smlouvy s republikou rakouskou č. 369 Sb. 1922 byť i dle smlouvy společenské dědicové společnosti měli nárok jen na výplatu hodnoty podílu dle poslední bilance.

(Nález ze dne 22. prosince 1925 č. 20819.)

Předpis darovacího poplatku z plnění, vyhrazených ve prospěch osoby třetí podle § 31 č. 4. cis. nař. č. 278/1915 ř. z. předpokládá, že tato třetí osoba právo ze smlouvy té v její prospěch plynoucí neodmítla.

(Nález ze dne 12. prosince 1925, č. 23816.)

Daň z příjmu za dobu po úmrtí zůstavitele není dluhem zůstalosti.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 23737.)

Srážkou při vyměření dědických poplatků jest dle § 65 zákona z 8. dubna 1920 č. 309 sb. z. a n. i dávka z majetku a přírůstku na majetku provisorně vyměřená resp. zjištěná.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 23737.)

Bezúročná peněžítá pohledávka zůstavitelova splatná ve lhůtách resp. za jistou dobu po jeho smrti podléhá poplatku zůstalostnímu plně beze srážky jakýchkoliv úroků za mezidobí. (§ 45 cis. nař. č. 278/1915 a § 49 popl. zák.)

(Nález ze dne 21. listopadu 1925 č. 22274.)

Předpokladem osvobození dědického nápadu od poplatku ve smyslu § 14 odst. 3. cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 ř. z. může být i také pouhá skutečnost, že dědická přihláška nebyla podána.

(Nález ze dne 12. října 1925 č. 15194.)

U válečných půjček dědicem za bezcenné označených, když dědic nepřistoupil na odhadní cenu bursy, jest buď přepočítati jejich nominale na Kč nebo zjištění jejich cenu soudním odhadem.

(Nález ze dne 1. října 1925 č. 18.399.)

Při posuzování poplatnosti darování, o kterém nebyla zřízena listina, musí úřad přihlížeti ke všem údajům stran, poplatkem povinných, jež jsou základem výroku, že jde o poplatný dar; pochybuje-li o správnosti některých těchto údajů, jest jeho povinností, aby za součinnosti stran zjistil takové konkrétní okolnosti, které by správnost údajů těch vyvracely resp. závěr úřadu odůvodňovaly.

(Nález ze dne 18. září 1925 č. 10704.)

Do zůstalosti napadlé před převratem a projednané Pražským soudem patří i nemovitosti, ležící v nynějším uzemí republiky Rakouské.

(Nález ze dne 24. února 1925 č. 3131.)

Finanční orgány nejsou příslušnými k rozhodování o nároku strany, aby jí vzhledem k § 39 cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 vrácena byla 10% přírůžka ku převodnímu poplatku ne-

movitostnímu zapravená městu Praze podle zákona ze 6. února 1920 č. 117 sb. z. a n.

(Nález ze dne 19. února 1925 č. 20772.)

Narovnání učiněné o nárocích plynoucích z testamentu mezi manželkou zůstavitelovou jako přihlášenou dědičkou a dětmi zůstavitelovými, jež se k dědictví nepřihlásily, nelze subsumovati pod ustanovení § 14 cis. nař. č. 278 ř. z. z r. 1915 jako narovnání o nárocích dědických.

(Nález ze dne 17. února 1925 č. 3052.)

Ustanovení § 5 zákona z 12. srpna 1921 č. 337 sb. z. a n. dlužno použiti i, jde-li o převzetí nemovitostí na základě dědického narovnání, jestliže by při normální, dle tohoto zákonného ustanovení neredukované sazbě poplatku immobilárního bylo podle § 14 odst. 4. cis. nařízení č. 278/1915 ř. z. dědické poplatky vyměřiti podle skutečného přikázání zůstalosti po dědickém narovnání.

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 1377.)

Byl-li ze zřízení věna dceři se strany rodičů, osvědčeného notářským spisem, předepsán poplatek darovací, jest požadování poplatku stupnicovitěho z věnované částky z titulu zřízení věna ženichovi nevěstou nepřipustno ve smyslu § 44 odst. 4. cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 7881.)

Přiznala-li strana k vyměření dědických poplatků v zůstalostním výkazu cenné papíry hodnotou nominální, nemůže finanční úřad cenu bez souhlasu strany zvýšiti na základě pouhého dobrozdání bursy bez soudního odhadu.

Neuvedla-li strana ve výkazu zůstalostním určité do zůstalosti potřící cenné papíry vůbec, nemůže finanční úřad vyměřiti z nich poplatek ani na základě nominální hodnoty bez předchozího slyšení strany.

(Nález ze dne 17. listopadu 1924 č. 22562.)

Dávka z majetku, která stíhá přednostu domácnosti ve smyslu § 7 zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 309 sb. z. a n. jest při vyměření poplatku z jeho zůstalosti odpočítatelnou položkou dle § 65 téhož zákona jen pokud, pokud se týče vlastního jmění zůstavitelova.

(Nález ze dne 6. listopadu 1924 č. 18986.)

Při prohlášení zůstavitele za mrtvého platí za den nápadu dědického den, který prohlásil soud za den smrti. Výlohy spojené s pátráním po nezvěstném nejsou odčítatelnou položkou srážkovou.

(Nález z 15. září 1924 č. 4359.)

Paragraf 11 zákona z 18. června 1901 č. 74 ř. z. nerozpoznává, zda zůstalostní výkaz byl předložen opožděně vinou či bez viny poplatníkovy.

(Nález ze dne 10. září 1924 č. 15665.)

Smlouva, kterou se manžel, aby dosáhl souhlasu své manželky k rozvodu, zaváže, že jí bude platiti alimenty i v případě jejího opětného provdání, nepodléhá poplatku darovacímu.

(Nález ze dne 15. května 1924 č. 8539.)

Dary, učiněné za platnosti zákona ze dne 7. ledna 1920 č. 31. sb. z. a n. ne dříve než 3 měsíce před smrtí zůstavitelovou podléhají ve smyslu § 1 odst. 3. č. 3. cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. dani dědické dle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 337, nastal-li nápad dědický za účinnosti tohoto zákona.

(Nález ze dne 28. března 1924 č. 1304.)

Ustanovení dodatku k § 3 zák. ze dne 7. ledna 1920 č. 31. sb. z. a n. že při darech movitých věcí jest poplatnost nezávislá na sepsání listiny, neplatí o právních jednáních uvedených v § 31 cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z.

(Nález ze dne 12. března 1924 č. 3590.)

Podstatnou vadou řízení jest, bylo-li za základ vyměření z darování vzata vyšší než smluvená hodnota, o jejíž přiměřenosti byla slyšena jen druhá strana.

(Nález ze dne 24. ledna 1924 č. 1044.)

Válečné půjčky, s kterých soudní znalci seznali, že ku dni úmrtí nemohly být ani prodány ani zastaveny a neměly vůbec tržovou cenu — nejsou předmětem poplatku dědického.

(Nález ze dne 29. prosince 1923 č. 21967.)

Dozná-li strana za účelem vyměření poplatků hodnoty nemovitosti částkou, jež převyšuje smlouvenou úplatu, neize z pouhé okolnosti, že smluvní strany jsou v blízkém příbuzenském poměru, souditi, že jde o jednání částečně bezplatné.

(Nález ze dne 13. října 1923 č. 9325.)

Řízení jest vadné, když žalovaný úřad výzvu, aby nástupce v držbě svěřenství za účelem definitivní výměry dědického poplatku vyměřeného předchůdci ve svěřenství vyjádřil se o skutečné ceně svěřenství, potvrdil a přešel mlčky přes námitky, že také nástupce již zemřel, není tedy již držitelem svěřenství a že právo k vyměření dodatku je promlčeno, takže proti nástupci nelze již uplatňovati ručení na základě § 226 patentu ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.

(Nález ze dne 8. března 1923 č. 4018.)

Ve smyslu § 21 odst. 1. cis. nař. z 15. září 1915 č. 278 ř. z. platí se dědický poplatek z hodnoty obhacení nastalého zánikem služebnosti i tehdy, když poplatek za převod zatížení věci (unda proprietas) byl hned při nápadu zaplacen — stává tedy povinností ohlašovací dle § 41.

(Nález ze dne 2. března 1923 č. 3716.)

Válečné pučky, o kterých znalci prohlásili, že v den úmrtí neměly ani kursu, ani obchodní ceny, že proto ku dni úmrtí nelze je oceniti, nelze čítati do poplatného jmění pozůstalostního.

(Nález ze dne 9. února 1923 č. 2381.)

Právní stav založený souhlasným projevem dědiců, přijatý pozůstalostním soudem a schválený i sirotčí stolicí jménem nezl. dědiců, je jedině rozhodný a směrodatný pro posouzení realizace dědického práva a to i pro finanční správu při vyměření dědického poplatku.

(Nález ze dne 26. října 1922 č. 14561.)

Odměna a útraty vykonavatele testamentu a útraty opatrovníka k úkonu zřízeného nezvěstným dědicům k účelu prodávání pozůstalosti nejsou dluhy pozůstalostními dle § 78 popl. pravidel.

(Nález ze dne 26. října 1922 č. 14561.)

Patřila-li zůstaviteli tuzemci, zemřelému před 28. říjnem 1918, nemovitost, jež leží na území bývalého rakousko-uherského mocnářství, ale mimo republiku Československou, nelze při vyměření poplatku, teprve po převratu provedeném, k nemovitosti té přihlížeti.

(Nález ze dne 1. března 1922 č. 2599.)

Je-li ověřeným výtahem z obchodních knih veřejné společnosti prokázáno, že zemřelý společník, spravovavší podnik a pokladnu, dluhuje společnosti určitou částku z důvodu pokladničního schodku, nelze neuznati tento dluh za dluh pozůstalostní s odůvodněním, že pohledávka tato jest v knihách obchodních provedena po smrti společníkově.

(Nález ze dne 8. února 1922 č. 352.)

Pohledávka bratra ze zápůjček poskytnutých zůstavitelce, nepatří k pohledávkám, o nichž se zpravidla nevyhotovují právní listiny ve smyslu § 23 odst. 1. č. 2. prov. nař. ze dne 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. a možno jí tedy prokázati jen způsobem uvedenými v § 21 zejména v bodu 1. téhož nařízení.

(Nález ze dne 11. ledna 1922 č. 160.)

Pokud jde o průkaz pozůstalostních passiv ve smyslu § 21 č. 3. min. nař. z 29. prosince 1915 č. 397 ř. z. dlužno považovati také advokáta za živnostníka.

(Nález ze dne 4. ledna 1922 č. 122.)

Vzdá-li se odkazovník v dohodě s dědičkou části odkazu, aby nebyl povinný díl zkrácen, jde o dědické narovnání ve smyslu odst. 4. § 14 cis. n. ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. a nikoliv o případ odst. 1. a 2. téhož §.

(Nález ze dne 19. prosince 1921 č. 13199.)

Vyměřila-li finanční správa dědické poplatky z cenných papírů, o nichž nebylo záznamů vídeňské bursy (§ 51 popl. z.) dle hodnot udaných zástupcem dědiců v místopřísežném seznání jmění a v pozůstalostním výkaze, sluší v tom spatřovati dohodu ve příčině jiného způsobu ocenění. (§ 54 popl. z.)

(Nález ze dne 2. prosince 1921 č. 15829.)

Nárok vdovy na slušné zaopatření dle § 796 obč. zák. není dluhem pozůstalostním.

(Nález ze dne 6. října 1921 č. 11724.)

U cenných papírů do pozůstalosti náležejících nemá místa výhrada § 17 cis. nařízení ze dne 15. září 1915 č. 278 ř. z. o možnosti průkazu nevydobytelnosti pohledávek.

(Nález ze dne 25. dubna 1921 č. 3943.)

Pojistka znějící ve prospěch osoby třetí náleží do pozůstalosti pojištěncovy, leč by bylo prokázáno, že osoba třetí již za života pojištěncova nabyla žalovatelné neodvolatelné právo na pojištěnou částku.

(Nález ze dne 24. března 1921 č. 3336.)

Zemřel-li zůstavitel po 28. březnu 1918, není pro hodnotu cenných papírů do pozůstalosti náležejících rozhodným kurs na vídeňské burse znamenavý.

(Nález ze dne 1. února 1921 č. 1216.)

Vykonavatel posledního pořízení není oprávněn bez dalšího zmocnění poslati stížnost ve věcech poplatkových na nejvyšší správní soud jménem dědice a odkazovníků.

(Nález ze dne 1. února 1921 č. 1215.)

Dluh, jež vznikl tím, že věřitel poskytl zůstaviteli zápůjčku k účelům obchodním, zvláště za účelem spořádání jeho majetkových poměrů při rozpuštění jeho závodu a uspokojení jeho věřitelů, patří mezi pozůstalostní dluhy ve smyslu § 21 odst. 1. č. 3. univ. nař. z 29. listopadu 1915 ř. z., jež lze prokázati ověřeným výpisem z obchodních knih.

(Nález ze dne 21. ledna 1921 č. 579.)

Převzme-li nedědic, jenž nabyt od jednoho dědice část pozůstalosti, později zbytek téže od ostatních dědiců — nepatří pro toto právní jednání výhoda § 7 ani § 8 zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z.

(Nález ze dne 23. října 1919 č. 169.)

Finanční úřad není oprávněn vzíti za podklad vyměření poplatku převodního při koupi dědického podílu beze všeho místo odhadní ceny zjištěné soudním odhadem v řízení pozůstalostním poměrnou část vyšší ceny, za kterou později kupující nabyt ostatních podílů.

(Nález ze dne 23. října 1919 č. 169.)

Dle § 57 zákona o poplatcích mají dědicové právní nárok na slevu poplatkovou pro nedobytnost pozůstalostních pohledávek. Nárok ten musí býti uplatněn zvláštním podáním tuzemského finančního ředitelství před odevzdáním pozůstalosti. Na případná udání v rekursech nemusí finanční úřady slevu povoliti.

Otázku, je-li pohledávka nedobytna, dlužno rozhodovati dle slušnosti, přesného důkazu nedobytnosti nelze žádati.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Do dluhů pozůstalosti lze zařaditi závazek z rukojemství jen tehdy, když na zůstavitele již vznesen byl nárok na zaplacení zaručeného pohledávání a nebyla prokázána nevydobytelnost vzájemného nároku na náhradu.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Náklad na smuteční úbor příbuzných zemřelého nenáleží k nákladům pohřbu.

(Nález ze dne 12. června 1919 č. 2914.)

Zní-li bankovní depôt na jméno dvou osob s výslovným dodatkem, že obě z nich za života i po smrti druhého směji s depôtem z vlastního práva úplně volně nakládati, má přeživší osoba dle §§ 322, 323 a 839 obč. zák. pro sebe právní domněnku, že je spoluvlastnicí z polovice, pokud jde o dobu před platností cis. nař. ze dne 15. září 1915 č. 278 a nemůže se jí ukládati dle § 16 zák. ze dne 18. června 1901 č. 74 ř. z. důkaz, že tato polovice nepatří do pozůstalosti druhé osoby.

(Nález ze dne 2. června 1919 č. 2529.)

Finanční úřad jest při vyměřování poplatků povinen samostatně rozhodovati o otázce prejudiciální, zda dědic neb legatář jest nemanželským dítětem zůstavitelovým, nebyla-li otázka ta již příslušnou instancí o sobě platně rozhodnuta.

(Nález ze dne 3. ledna 1919 č. 226.)

r. k.